

ΚΟΥΡΙΑ ΑΙΣΑΤΙΚΗ

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ
ΤΡΑΝΣΒΑΛΑ

ὅτι ἀφηγεί-
ται εἰς
"Ἑλλαν"

Οἱ ἀδάμαντες οἱ
κροί, οἱ ἀπαστρά-
τοντες, οἱ κυανί-
οντες, οἱ ἐκθιμώ-
οντες τὰ ὄμματα
ὄν γυναικῶν εἰς
εἰς προθήκας τῶν
δαμαντοπωλείων
εἰ ἀναγκάζοντες
εἰς νὰ κάμνουν
εἰς τρέλλες, εἰχον
εἰς κρυσύρει πρὸ δε-
εἰς αἰτία: μέχρι τῆς
εἰς οἰοῦ Ἀφρικῆς
εἰς ἐκ Γαλαξεί-
εἰς οὐ κ. Ν. Σιδερό-
εἰς οὐλον, νεαρώτατον
εἰς τε μαθητὴν ἀκό-
εἰς τοῦ Γυμνασίου
εἰς Ἐάν κατ' αὐτὰ,
εἰς ἐπέστρεψεν ἐ-
εἰς τομμυριτοῦχος καὶ
εἰς οκτήτης πολλῶν
εἰς αμάντων τὸ λά-
εἰς δὲν εἶναι ἰδικόν
εἰς ο. Ἡ πείρα ἄλ-
εἰς ος, καθὼς ἔλεγεν
εἰς ὁ μακαρίτης
εἰς τέφανος Ξένοςζυ,-
εἰς ζει μὲ ἐκατομμύ-
εἰς και ἀπὸ τὸ εἰ-
εἰς τοῦτο τοῦ
εἰς οὔτου εἶναι ἀρ-
εἰς τὰ καλὰ ἐρωδια-
εἰς ἐνο.

Ὁ κ. Ν. Σιδε-
εἰς οπουλος εἰς ἤσσε με-
εἰς ζῶ τῶν Μπόερς
εἰς αν ὀλόκληρον δε-
εἰς αἰτίαν. Ἐπισκέφ-
εἰς η ὄλας σχεδὸν τὰς
εἰς λεις τῆς Νοτια-
εἰς ικανικῆς Δημο-
εἰς κτίας τοῦ Τράν-
εἰς κλ καὶ τοῦ ἐ-
εἰς θέρου Κράτους
εἰς Ὁράγγης. Καὶ
εἰς γγεῖται πλείστα
εἰς αἰσῶδια περὶ τοῦ
εἰς ο τῶν Μαύρων
εἰς ο τοῦ βίου τῶν
εἰς ούερς.

Τὸ παρθένον ἐ-
εἰς ορος τῆς Ἀφρικῆς
εἰς ο τὸ ὅποιον τῶρα
εἰς ορεται ἐκεῖ ἡ ἄ-

νοίξας μὲ οὐρανὸν ὡς
τὸν ἰδικόν μας καὶ
κλίμα ὡς τὸ ἰδικόν
μας καὶ ἄνθη, τὰ
ὅποια δὲν ἐφάντα-
σθημεν ἀκόμη ἡμεῖς
καὶ δένδρα τὰ ὅποια
οὐδέποτε ἐχρησί-
σimeυσαν εἰς τὸν
πολιτισμένον ἄνθρω-
πον ὡς κατοικίαι,
εἶνε ὡς ἡ γῆ τῆς ἐ-
παγγελίας δι' ὅλους
ὅσοι ὄνειρεύθησαν
ἐκατομμύρια καὶ δι'
ὅλους ὅσοι ἐπόθη-
σαν τὴν ἡμιαγρίαν
ζωὴν ἐνὸς Μπούς-
μαν, τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ δάσους, ὅστις
ἔχει πατρίδα τοῦ
μὲν αὐτοῦ, στέγην
τοῦ δὲ τὸν οὐρανὸν
καὶ καμμίαν ληψο-
δοσίαν μὲ τοὺς ρά-
πτας, διὰ τὸν ἄ-
πλούστατον λόγον
ὅτι εἶνε ὀλόγυμνος.

Οἱ Μπόερς εἰς
τοιαύτην φύσιν ζῶν-
τες ἀντὶ νὰ δώσουν
τὸν πολιτισμὸν τῆς
Εὐρώπης εἰς τοὺς
Μαύρους παρέλαβον
μέρος τοῦ πολιτι-
σμοῦ τῶν ἀγρίων.
Ἐγίναν ἰσχυροὶ ὡς
ἐκεῖνοι, πολεμικοὶ
ὡς ἐκεῖνοι καὶ σκο-
πευταὶ πρώτης τά-
ξεως. Οἱ Μαύροι ὑ-
πετάγησαν εὐκόλως
καὶ τῶρα εἰς τὴν
Πραιτωρία, εἰς τὴν
Κίμπερλυ, εἰς τὴν
Μαϊφικγγ, εἰς τὸ
Ἴν ἀννεσμπουργ,
Λιχτεσθούργ, Μπλά
φοντίν καὶ τὰς ἄλ-
λας πόλεις εἰσέρχε-
ται ὁ ἄγριος Ζου-
λοῦ, ὁ Μασούτ Λά,
ὁ Μπούσμαν ἡμε-
ρος, τιθασσευμένος,
ἀδύνατος καὶ ἐκλ-
παρεῖ θέσιν ὑπη-
ρέτου.

Ἐργισεν ὁ
πολιτισμὸς νὰ εἰ-
σέρχεται ὅμως καὶ
εἰς τὴν Νότιον Ἀ-
φρικὴν, λέγει ὁ κ.
Σιδερόπουλος. Ὁ
μέγας αὐτὸς Αὐτο-
κράτωρ, ὁ ὅποιος
βραδέως, ἀλλ' ἐ-

Ο ΧΕΙΜΩΝ.—Εἰκὼν Δ. Γαλάνη.

σφαλῶς τείνει νὰ καταλάβῃ τὰ ἄκρα τοῦ κόσμου, παν-
τοῦ ὅπου ζῆ καὶ ἀναπνέει ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ τοῦ κέντρου
τῆς Εὐρώπης μέχρι τοῦ σκοτεινοῦ ὄρους τῆς Ἀφρι-
κῆς εἰς τὸ ὅποιον ἔρπει ἀτελής καὶ πιθηκοειδὴς ἀνθρω-
πίνη μορφή. Αἱ συναυλίας, αἱ μπάλοι καὶ τὸ πιάνο εἶ-
ναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Αἱ μεγάλα κινήσε-
ταικά ἐκδρομαὶ τῶν Μπέρε κατὰ τὰς ὁποίας ἐσκότω-
ναν κατὰ χιλιάδας τὰ σπρίνγκια. Ἐὰ εἶδος ἀγριοκά-
τσικα, ὑποχωροῦν πρὸ τῶν καφέ-σαντάν.

Καὶ τὰ θύματα τοῦ ποδογύρου αὐξάνονται καὶ
πληθύνονται ὁσημέραι μέχρις ὅτου καταντήσουν αἱ
πόλεις τῶν ὅπως καὶ αἱ βρωμερώτεραι συναυλίας τοῦ
Λο.δίνου.

Εἰς τὴν Κίμπερλου, ἐνθα κατώκησεν ὁ κ. Σιδερό-
πουλος, ὅταν ἀντήγγισαν οἱ πρώτοι διακηρυχθέντες τόνοι
ἐνὸς πιάνου, τὸ ὅποιον ἀπέπλευσεν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν
τὸν Ὀκεανὸν δ' ἄ νὰ μεταβῆσθαι ἐκεῖ τὴν ἀρμυρίαν του,
οἱ Μαύροι καταπλάγησαν. Ἄνδρες ἡ γυναῖκες καὶ παι-
διά περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀγγλοῦ μεταλωρ-
ρύχου, ὅστις τὸ εἶχε φέρει διὰ τὴν κόρην του, ἐπι-
μύοντο τὴν φωνὴν του καὶ γυμνοὶ καὶ ξιπόλυτοι κά-
τωθεν τῶν παραθύρων τῆς οἰκίας ἐχύρευσαν τοὺς ἰδιο-
προπωτέους χοροὺς καὶ τὰ φανταστικώτερα σ' μπλέγ-
ματα.

ΡΟΥΦΑΤΕ ΛΕΜΟΝΑΔΕΣ!!!

Ἀφιερῶνται τῷ κουμπάφῳ μου Β. Γ.

Πάψετε πλὰ νὰ πίνετε καφέδες,

κ' εἰν' ὁ καφὸς πολὺ κακὸ φαρμάκι.

*Ὅποιοι τὸν πίνει θέλει γὰ μελῆδες
γιαλὸν-ντολιμᾶ, κεφτέ καὶ χανουμάκι.*

Ἐκεῖνος ποδ πρωτωῦρε τῆς καφέδες

ποδ ἔτρωγε σουβλάκια καὶ πιλάφι,

καὶ ἐπινε σερμπέτ καὶ ναργιλῆδες,

δὲν εἶπε νὰ μὴν κάτετε νισάφι.

Νὰ πίνετ' εἶπε μόνον δὴ φλιτζάνια

πρωὶ καὶ βράδυ, κ' ὄχι δέκα δέκα

οὔτε μὲ τὸν καφέ νὰ κάτετε μπάνια,

σὰν νάσαστε χατζήδες ἀπ' τὴν Μέκα.

Καφέ ἄς πίνουν μόνον καὶ χασίσι

τὰ νεῦρα ὄσοι θέν' καὶ τοὺς κανγάδες,

γὰ σὰς ὄμοι καφὸς ἄς μὴν ἀνθήση.

Ἄντὶ καφέ, ρουφᾶτε ... λεμονάδες.

Ἐν Σόρφ

Emma ... Rec. ...

Ἐν Σόρφ

Emma ... Rec. ...

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ ἡ εὐπιστία μας αὕτη εἶνε τοσοῦτο βαθύς
ἐρριζωμένη, ἡ πεποιθὴς μας περὶ τῆς ἠθικῆς ἀξίας
τῆς γυναῖκός τοσοῦτο ἐμπρός, ὥστε ἐπὶ πάσῃ νέα
ἀποδείξει περὶ τοῦ ἐναντίου ποιεῖ μιχαϊάτα ἢ ψυχῆ
μας, αἰμάσσει βαθύτατα ἢ καρδία μας ὥστε ἐπρόκειτο
περὶ ἐκπλήξεως ὀδυνησάτης, ὅπως ἀπροσδοκῆτου καὶ
ὄπως ἀπίθανου, ὥστε δὲν μᾶς ἐπανελήθη τὸ σάκις
ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν εἶνε καλλίτεροι τῶν ἀνδρῶν, ὅτι ἡ

γυναικεῖα καρδία εἶνε ἀνθρωπίνη καρδία καὶ ὅτι ἐν
αὐτῇ ἡ ἀτέλεια εἶνε ἐπίσης μοιραία ὡς εἰς τὸν ἀνθρω-
πον ὁ θάνατος Πονοῦμεν κ' αἰμάσσομεν ὡς ἐπὶ πρω-
τοφανεῖ συμφορᾷ, ὥστε δὲν ἐχύσαμεν ἡμεῖς αὐτοὶ δά-
κρυα πικρὰ τοσάκις πρὸ τῆς συνεχῆς ἐν τῷ βίῳ μας
ἀποκαλυπτομένης ἀτελείας ταύτης. Καὶ σ' ἡγάπησα,
Λεῖα, σ' ἡγάπησα βαθύς, μετὰ περιπαθείας ἀπεγνω-
σμένης, ὡς ἡγάπων οἱ Ἐθνικὸι τὰ τελευταῖα αὐτῶν
εἰδῶλα, ἐγὼ ὅστις ἐν σοὶ ἀνεγνώριζον τότε τὴν δια-

τῆς φυλῆς τὴν ὁποῖαν τόσον ἀτελῆ σωματικῶς ἐπλάσεν
εἰς αὐτὴν τὸν κόσμον ὁ Δημιουργός;

Φροῦ Φροῦ

Ὁ κ. Ν. Σιδερόπουλος

ΡΟΥΦΑΤΕ ΚΑΦΕ!!!

Ἀφιερῶνται τῷ φίλῳ μου Ν. Κ.

Πηγτε καφέ, τ' ἀθάνατο ποτὸ

ποδ τῶφρε' ὁ Προφήτης ἀπ' τὴ Μέκα!

Ποῶς μαχουρλήε μπορεὶ χωρὶς αὐτό;

καὶ ποῶς ζυλνᾶ πριν νὰ ρουφῆξῃ δέκα;

εἰν' σεβνταλῆς ἐκεῖνος π' ἀγ-πᾶ

σερμπέτ, καὶ χολβάδες καὶ μελῆδες,

ντολιμᾶ πιλάφι, μαλεμπι, λαπᾶ,

πατοᾶ, ιμιὰμ μπατλντῆ, μπουλγούρ, κεφτέδες.

Κι' ἀπάρ' ἕνα καφέ γιαβὰς σαντέ,

καὶ ναργιλῆ ἀτζέμ, ρακί, χασίσι,

καὶ θεῶ Τσερκέδες νᾶναι αἰντε ντέ!

μὰ νὰ χορέψῃ, μὰ νὰ τραγουδήσῃ

θᾶμαι κοντὸς νὰ μὴν τὰ θέλ' αὐτὰ,

νὰ μὴν θέλω ραχάτι καὶ γλυκάδες,

μόνον νὰ κάνω κρεῶ χωρατὰ,

κ' ἄντὶ καφέ νὰ πίνω ... λεμονάδες.

Ἐν Σόρφ

Emma ... Rec. ...

μένῃ ἐν σοὶ, ἥτις διεγέτο τοσοῦτο ποιητικῆ, τοσοῦτο
μελαγχολικῆ, τοσοῦτο εὐπαθῆς ἐν τῷ ὑγρῷ μελαγχ
σου ὄμματι. Ναί, τὴν ψυχὴν ταύτην ἐπόθησα τὸ ἴδιον
συναδελφουμένη μ' τὰς ἐμῆς, τὴν ψυχὴν ταύτην
καὶ τοὺς λεπτοὺς τῆς διαλογισμοῦ, τ' ἀόριστα ὄνειρα
καὶ τοὺς ποιητικὸς πόθους, τὴν ἀμτρον αὐτῆς περι-
πάθεια καὶ τὴν μελαγχολίαν τῆς, ἥτις ἐφάνητο ἀγα-
νιστέρα τοῦ πόντου! . . . Καὶ θὰ ἐνθυμηθῶ, ὡ θὰ
ἐνθυμηθῶ βεβαίως πόσον λεπτὸς προσγγέθην πάντοτε
πρὸς σέ, πῶς τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἐν τῷ χορῷ ἐν ᾧ
εἶχον ἐπὶ τοῦ στήθους μου τὸν καλλιπλοστον κόλπον
σου, ἐπὶ κινδύνῳ νὰ δευθῶ ψυχρὸς καὶ ἀπαθῆς, σ' ἐ-
κράτου ὡσεὶ ἐκράτου ὁ εὐθραυστότατον τῶν καλλι-
τεχνημάτων, ὡσεὶ ἥσ' ἡ τελείως αἴλου σὺ ἡ τελεία
γυνὴ! Καὶ ὄνασαι νὰ πιστεύσῃς ὅτι σ' ἡγάπων
τότε, δύνασαι νὰ τὸ πιστεύσῃς τώρα ὅτε σοὶ ὀμιλῶ
περὶ πράγματος ἐντελῶς παρελθόντος, τὴν ὅτε οὐδε-
μίαν ἐγὼ πλὴν ἐλπίδα, τώρα ὅτε οὐδὲν, ἀπολύτως
οὐδὲν ἐγὼ πλὴν συμφῆρον ἵνα ψευθῶ! Σ; δέ; Εἶτε
διότι ἐπιθυμῶν πολὺ τοῦτο, εἶτε διότι ὀρθῶς ἐμάν-
τευον, ἀνεγνώσκον ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου συνηθί τινα
πρῶτερὰν σκέψιν, δυσδιόριστόν τινα συμπάθειαν, καὶ
ἐπίστασα, — ὦ! ἴσως ἡπατώμην, — ὅτι μὲ ἡγάπας καὶ
σὺ ὀλίγον ὡς ἐγὼ σὲ ἡγάπων τόσῳ πολὺ! Λε α, συγ-
χῶρει, οἱ ἄνδρες ἐχουσιν ἀντὶ τῆς φιλαρσεκείας ὡς
ἐλάττωμα μὴν αὐταρέσειαν! Συγγῶρει, καθόσον
πληρόνους διὰ πολλῆς πικρίας κατόπιν τὰς ὀλίγας
γλυκεῖας στιγμάς, ἄς παρέχει εἰς αὐτοὺς τὸ ἐλάτ-
τωμα τῶν τούτου.

Ἐν τούτοις ἔδον τὸ θάρρος τὸ ὅποιον ἐγὼ, ὅταν
πρόκειται περὶ τῆς εὐτυχίας μου, μῆδον τὸ θάρρος τὸ
ὅποιον ὄφειλε νὰ μοὶ ὄσῃ ἡ ἰδέα αὕτη, δὲν σοὶ ἐξε-
δήλωσα τὴν ἀγάπην μου. Διατί; Ὁμολόγησον ὅτι ἡ
ἀπορία αὕτη ἐῖληθε πολλάκις τοῦ πνεύματός σου.
Ὁμολόγησον ὅτι πολλάκις ἠσθάνθη πείσμα, διότι ἐν
ὀμιλίᾳ ἦν προκάλειε εἶτε ἐκ φιλαρσεκείας, εἶτε ἐξ ἐν-
διαφέροντος καὶ ἥτις κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτῆς σειρὰν
ὄφειλε νὰ καταλήξῃ εἰς ἐκδήλωσιν ρητὴν αἰσθηματος
ἢ εἰς ὀριστικὴν ἀρνησιν αὐτοῦ, μετέβαλλον αἴρνη; ἀπο-
τόμως ἐγὼ τὸ θέμα καὶ ἔμεινεν ἄνευ ἀπαντήσεως ἢ
ὑποδηλωμένη σαφέστατα ἐρώτησις. Ἡ ἐπίμονος αὕτη
σιγῆ τῶν χειλέων ὅταν πᾶν μου κίνημα ἀπέπνευε τὴν
ἀγάπην τίς οἶδεν εἰς ποῖας σὲ ἤγαγεν εὐκασίας! Ἄλλ'
ὡς πάντοτε σχεδὸν συμβαίνει μόνον ἢ ἀληθῆς αἰτία
δὲν παρουσιάσθη βεβαίως πρὸ τοῦ πνεύματός σου.
Ἴδου αὕτη. Εἶνε ἀλήθης ὅτι ὁ ἀπόλυτος ἔρωσ μ' εἶχεν
ἐκβαχθεύσει, ἀλλ' ὑπάρχει τι ἐν ἡμῖν τὸ ὅποιον δυστυ-
χῶς ἢ εὐτυχῶς δὲν παύει ἐργηροῦν· εἶνε ἡ ἐκ τῶν
παραλθουσῶν ἐρωτικῶν ὀδυνῶν πικρὰ πείρα. Καὶ αὕτη
μοὶ ἐπιθόριζε σιγὰ σιγὰ, ἀλλ' ἀρεκτὰ δυνατὰ, ὥστε
ν' ἀκούεται: «Μὴ βιάζουαι πολὺ. Εἶνε ἴσως ἀγνός ἀ-
τάμωσας ἔτι ἡ ψυχῆ τῆς, ἀλλὰ περιφρουρεῖται ἐν τῷ
σκέψῃ ζηλοτυπίᾳ ἢ φρόνησίν τῆς. Τίς οἶδε τί θέλει
ἀπομείνει ἐκ τῆς ἀγνόητος ταύτης, ἐκ τῶν πρώτων
αἰθερίων κ' εὐγενῶν αἰσθημάτων, ἐκ τῆς ἀβραῦς ποιή-
σεως τοῦ πρώτου αἰσθηματος μετὰ τὴν πρώτην δοκι-
μασίαν; Τίς οἶδε τί θέλει ἀπομείνει ἐκ τῆς ἀγνῆς κό-
ρης, ἀφοῦ εὐρεθῆ μόνη μετ' ἀνδρός, μόνη μετὰ τῆ-
ἐπιθυμίας αὐτοῦ, μετὰ τῶν προβαλλομένων χειλέων
του, μετὰ τῶν τολμῶν τὸ πᾶν χειρῶν του; Τίς
οἶδε τί θέλει ἀπομείνει ὅταν εὐρεθῆ μόνη μετὰ τῆς
φωνῆς ἀνδρός, τοῦ ἰσχυρωτέρου, τοῦ ἐπικινῶν ωτέρου
καὶ φεβερωτέρου ὄργανου ἀπειθείας διὰ τὴν γυναῖκα;
Ὅταν μείνῃ μόνη ἄνευ φύλακος, ἄνευ τοῦ σώζοντος
φύδου, ἄνευ τινός στήριγματος ἐν τῇ πλατείᾳ ἐρη-
μιά ἥτις καλεῖται σύγχρονος βίος καὶ αἰσθανθῆ περὶ
αὐτὴν κυλιόμενῃ τὴν ματαίαν καὶ ἀνίατον ζωὴν καὶ
αἰσθανθῆ ἐν ἑαυτῇ ἀνῆσυχουσαν τὴν σπαργῶσαν ἀτο-
μικότητά τῆς! Μόνη μετὰ τῆς μελαγχολίας τῆς,
μετὰ τῶν πῶθων αὐτῆς τῶν ἀτερόνων! Ἄνάμνε!
Ἴνα τί σπείδεις ἀγάπα σιγῶν... Ἡ πρώτη δοκιμα-
σία δὲν θὰ βραδύνῃ. » Καὶ ὅμως ἀντέτεινα πάσῃ
δυνάμει εἰς μελετωμένην ἀποδημίαν, ἥτις ἠδύνατο νὰ
καταδείξῃ θαυμαστῶς ἀδαμαντίνην τὴν ψυχὴν τῆς,
ἀλλ' ἥτις ἠδύνατο ἐπίσης νὰ ρυπάνῃ τὸ ἄσπιλον ἐν
τῇ καρδίᾳ μου εἰδῶλον. Ἐν τούτοις μετ' ὀλίγου μῆ-
νας ἢ ἀποδημία αὕτη ἐπετελέσθη. . . .
Ἐσιώπησα... Ἐκεῖνη παρέμεινεν ἀκίνητος μὲ τοὺς

πόδας τεταμένους καὶ ἠνωμένους, μὲ τὰς χεῖρας ἀδρα-
νεῖς ἐπὶ τῆς λευκῆς ἐσθῆτος. Καὶ προσέβλεπε τὴν ἐ-
ναντι ὀλίγην στυλιπνότητα τοῦ μεγάλου κατόπτρου
ὁμοίου πρὸ: νᾶμα λιμανῶν, ἀλλ' ὅμως πιστεύω ὅτι
ἔβλεπε πέραν αὐτοῦ, μακρὰν, πολὺ μακρὰν τόπον
ἄλλον καὶ ὅτι περὶ αὐτὴν ἐπυνοῦτο ἡ παμφαῆς
ἀτμοσφαῖρα τῶν ὠραν τῆς μεσημβρίας, ἡ ἀτμοσφαῖρα
ἐν ἣ οὐδὲν κινεῖται καὶ ἐν ἣ τὰ πάντα πάλλονται, ἡ
ἀτμοσφαῖρα ἐν ἣ ἐπιθυμῶ τις νὰ λικνίζηται ἐντὸς
ἀγκάλῃς ἡγαπημένης ἢ καὶ μὴ ἡγαπημένης...
Ἐῖρηλοῦθησα.

« Ἡ ἀποδημία αὕτη ἀπετελέσθη. Καὶ μετηνέχθη
αἴρνης ἐν τῇ πυκνῇ, τῇ ὀλοθέρμῳ, τῇ ὑδρατμοῦδαι ἀτ-
μοσφαιρᾷ, μετηνέχθη αἴρνης εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον,
ἐν ᾧ θὰ ἐλεγεί τις ὅτι εἰσπνέει ἐν τῷ ἀέρι τὴν ὀλικὴν
εὐπάθειαν Ἐμεινας μὴν ἐν μέσῳ τῆς ὀργῶσης, τῆς
δαψιλῆς καὶ ἀκαταπονήτως παραγωγῆς, τῆς τρυφ-
λοτάτης φύσεως, σὺ ἡ εἰθιμιστικὴ εἰς τὴν πρασινοῦραιον
ἀττικὴν ἐλαίαν καὶ εἰς τὰς ὀλίγας ἀγγυροφύλλους
λευκάς τῶν ἀθηναϊκῶν ἐξοχικῶν περιπάτων. Ἐμεινας
μόνη ἐν τῇ γῇ τῇ λιπαρῇ, τῇ βαθυερθρῳῳ, τῇ μα-
λακῇ, τῇ νοθρῳ εἰς πλατείας κοιλιάδας καὶ βαρῆς
ὄρειαν ὄγκους διαπεπλασμένη, σὺ ἡ τὸ γλαυκὸν ὄμμα
ἀντίκρυσε πάντοτε τὴν προσφιλῆ λιτότητα τῆς ἀττι-
κῆς γῆς, τὰς αἰθερίους γραμμὰς τοῦ ἀττικού ὀρίζον-
τος. Εἶμεινας μὴν μετὰ τὴν ὄσυν τοῦ ἡλίου ἐν τῇ
θαυμαστῇ, τῇ ἀχανῶς μελαγχολικῇ φαινοσφαιρῇ τοῦ
δουτικῶ ὀυρανοῦ καὶ ἐν τῇ ὀδυνηρῇ ἐκεῖνη παρατάσει
τῆς ἀγωνίας τοῦ φωτός ἐπληροῦτο ἀθυμίας τὸ στήθος
σου, ἐπληροῦτο ἀνίας ἡ μόνωσίς σου, προσδοκίῳν καὶ
ἀορίστων ἐπιθυμιῶν ἐπληροῦντο οἱ λογισμοὶ σου. Ἐ-
μεινας μόνη ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνον μετ' ἀνδρός τὸν ὁ-
ποῖον δὲν ἡγάπας! Λεα, Λεῖα, τί ἐπραξες ἐν τῇ μο-
νώσει ταύτῃ; Μὴ διαμαρτυρούσαι, σὲ βεβαίῳ ὅτι εἶνε
ἐντελῶς ἀνωφελές! Ὅ,τι ἐπραξες μοὶ ἐγένετο κατα-
λεπτός γνωστόν. Ἐσπέραν τινα, ἐσπέραν ἀτελεῦθη-
τον, ἐντὸς τῆς κλίνης μου ἀνεκύνκλουν ὀλοῖν τὴν πρὸς-
φατον θλιθεράν ἀφήγησιν τοῦ ἀνδρός ἐκεῖνου καὶ ἡ-
κουον ἐν τῇ σκοτίᾳ τοῦς παλμούς τῆς καρδίας μου
δονοῦντας ἐν τάξει τὸ στήθος μου ὅλον ἐπὶ τῷ ἀλγεινῷ
τούτῳ ἐν τῷ σκότει φουλορορήματι τῆς ποιήσεως,
τῆς ἀγάπης. Καὶ ἐν τῇ ἐπακολουθησάσῃ νυκτὶ
ἐσθῆθη τελείως ἐν ἐμοὶ ὁ δύσμορος ἔρωσ. Αἱ ἀναι-
δήμονες σκηναὶ τῆς ἀρηγήσεως ἐκείνης καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν
ζηλοτυπία μόνον ἔρωτα τῶν αἰσθημάτων ἠδύνατο νὰ
καταστήσουν ὀξύτερον, ὑπεκαίλουσαι κ' ἐξεγείρουσαι
καὶ ἀνάθεκτον αὐτὸν ἐξωθούσαι. Ἀλλὰ τὸν ἔρωτα
τὸν ἐν ἐμοὶ, ἀλλὰ τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας; Ὅ! πῶς
ἐσθῆθη ἡρέμα, μελαγχολικῶς πικρότατα ἐν ταῖς προί-
ούσαις βραδείαις ἐπὶ τῶν ὕλων τοῦ παραθύρου μου πρῶ-
ταις φωταυγείαις τῆς φθινοπωρινῆς ἡμέρας! Καὶ ἔ-
πασσα νὰ σ' ἀγαπᾶ! Ἦσο πάντοτε τελεία ἐν χαρίτι,
ἀλλὰ τί κοινὸν εἶχεν ἡ Λεῖα τῆς πραγματικότητος
μετὰ τῆς Λεῖας τῆς καρδίας μου; Τί κοινὸν ἢ παρέ-
χουσα τὰ χεῖλῃ κόρη ἐν τῇ κόρην τῆς φαντασίας
μου; Τί κοινὸν ἢ ἐν ἐμοὶ ἀγνή φιλῆ μὲ τὴν κόρην ἢ
ἀναπαρτιτᾶ ἢ φαντασία μου ἡδὴ περιβάλλουσαν διὰ
τῶν βραχιόνων, αὐτὴν πρώτην, τὸν ἀνδρῶν κόνιν τράχη-
λον καὶ ἀποθέτουσαν ἐκλυτον τὴν κεφαλήν ἐπὶ τοῦ
ἀδρικου στήθους, πέραν ἐκεῖ ἐν τῇ ἀκτινοβολίᾳ τῆς
θερινῆς ἡμέρας, ἐν τῷ καύσῳ τῆς μεσημβρίας, ἐν τῷ
θάμβῳ τῆς ψυχῆς, ἐν τῇ ναρκώσει τῆς θελήσεως; . . .
Ἐπὶ γῆρα αὕτη. Τὸ μακρὸν παράπανον εἶχεν ὑπὲρ
τὸ δέον διαρκέση.

Ἐστράφη πρὸς τὴν ἐμμανῶς ποτε ἀγαπηθείσαν.
Δὲν εἶχε κινήθῃ. Τὸ μῆτωρόν τῆς μόνον ἦτο ὀλίγον
συναρρωμαμένον.
Οἱ λόγοι μου, κατὰ τὸ φαινόμενον τοῦλάχιστον,
οὐδαμῶν τῇ εἶχον προενηθεί ἐντύπωσιν. Ἐφάνητο
ἀνίσωτα, μᾶλλον δυσηρεστημένη ἢ λυπημένη καὶ συγ-
κεκλινημένη.
Μετέβλεπα τότε τόνον. Ἦτο ἐκλυσιτικωτάτη ἐν
τῇ στάσει ἐκεῖνη, — ἐν τῷ ἀμυθῳ, τῷ θιμῳ, τῷ
ἐγγυρῳ φῶ-τὸ ἡθαλάμου.
Ἐπισηλάσα ὅσον ἠδύνατον πλειότερον τὰ χεῖλη
μου πρὸς τὸ ὄς αὐτῆς καὶ διὰ φωνῆς ὀλοθέρμῳ, φω-
νῆς ἐν ἣ ἐπάλλεται ἡ σφοδρότης τῆς ἐπιθυμίας μου.
« Λεῖα, τί εἶπον, συγγῶμην. Εἶμαι ἀδικαιολό-

γητος, ὁμολογῶ, ἀπασχολήσας σε ἐπὶ τὴσιν ὤραν μὲ
πράγματα περακμένα καὶ ἴσως ἀνιάρᾳ. Πλησίον σου
τοσοῦτον φιλοειδούς, τοσοῦτον ἀμείλιας, οὐδέποτε ἔ-
πρεπε ν' ἀνεκέρηται ὁ κοινφότης πέπλος τοῦ παρελ-
θόντος, πλησίον σου τοσοῦτο, λατρευτῆς εἶνε τόσῳ
εὐφρόσυνον τὸ παρὶν, ὥτε μάλιστα ἐπιτρέπεται, ἔστω
καὶ περὶ τοῦ μελλόντος, νὰ γίνῃται λόγος! Τὸ παρ-
εἶθον τὸ ἀληθινόντῳ ἄς τὸ κλαῖω ὅταν εἶμαι μόνος.
Ἄλλ' ὅταν ἐγὼ σὲ πρὸ ἐμοῦ ζῶσαν, θελκτικωτάτην,
ὅταν αἰσθάνωμαι ὑπὸ τὰ βλέφαρά σου, τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς σου ὀροσέρους, διαφανεῖς, ὅταν βλέπω τὰ χεῖλη
σου, ὅταν ἐξεγείρῃς ἐν ἐμοὶ ἀκαταμάχητον πλῆρον τὴν
ἐπιθυμίαν, τὴν αἰωνίαν ταύτην βασιλίδα καὶ νική-
τραν, τί πρὸς ἐμὲ τί ἠσθάνεσο σὺ, τί ἠσθάνομαι ἐγὼ
χθές; Σήμερον τὴν στιγμὴν ταύτην, ἐν αἰθουσίαις αἱ
ὅποιας συγκεντροῦσι τὰς περικαλλεστάτας τῶν ἀτθί-
δων, μοὶ παρίστασαι ἐκλυσιτικωτάτη, θελαστικωτάτη,
ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐπιθυμητῆ, καὶ, Λεῖα, θὰ εἶδα τὸ
πᾶν ὅπως ἡ ἐπιθυμία μου εὐρῆ ἐν σοὶ τὴν ἐλαχίστην
ἀπήχησιν. Λεῖα, ἔσω καλῆ, σὺ ἡ τόσον λατρευτῆ καὶ
ἀφες τὰ χεῖλη μου ὅσα δὲν δύναται νὰ σοὶ ἐκπρά-
σουν διὰ λόγων νὰ σοὶ τὰ διερμηνεύσουν εἰς ἐν, ἐν
καὶ μόνον φιλῆμα. . . »

Καὶ τὰ χεῖλη μου προτεταμένα ἀπέθηκαν τὸ ἀπα-
λόν, τὸ ὀλοσθάνον φιλῆμα ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ ὄλου.

Διὰ τῆς καλῆς χειρὸς ἐκράτουον ἦδη τὴν χεῖρά τῆς,
τὴν ὁποῖαν ἠσθάνθη ψυχρὰν. Διὰ τῆς ἐτέρας ἐστρεψα
πρὸς με τὴν χαριτωμένην κεφαλήν καὶ ἐπὶ τῶν ἐρυ-
θρῳ, τῶν ἡγαπημένων ποτὲ χειλέων προσήρμωσα τὰ
χεῖλη μου. . .

Ἡ τείως ἀκίνητος συνεκλονίσθη ὀλη κ' ἐγὼ ἐνό-
μισα ὅτι ἐλιποθύμουν. Ἄλλ' ὅταν συνελθῶν ἠθέ-
λησα νὰ βυθίσω τὸ βλέμμα μου ἐντὸς τῆς γνωστῆς,
τῆς ὀροσέρως διαφανείας τῶν ὀφθαλμῶν τῆς, ἡ θολό-
της τῶν τῆςστιγμῆς ἐκεῖνης παρενετέθη ὡς πυκνὴ ὀμί-
χλη μεταξύ τῶν ψυχῶν μας καὶ αἶδον ἐπὶ τῆς πα-
ρειᾶς κυλιόμενον βραδείως ἀδρὸν δάκρυ. Τὸ στήθος
ἐπάλλετο πάντοτε ὡσεὶ συγχλονοῦμενον ὑπὸ λυγμῶν.

Ἀπεμακρύνθη ὀλίγον, ἄφησα τὴν χεῖρά τῆς.
Ὅ! σὺ μὲ τὴν αἰωνίαν σου μακίαν τῆς ἀναλύ-
σεως, εἶπέ μοι τί συνέβαιναν ἐν τῇ γυναικεῖα ἐκεῖνη
καρδίᾳ; Ἐγὼ ἐν μόνον ἠνύνησα. Τὸ δάκρυ ἐκεῖνο δὲν
ἦτο δάκρυ χαρᾶς, δὲν ἦτο κἄν δάκρυ εὐχαριστήσεως
καὶ ὅτι τὸ φιλῆμά μου τῇ ἐπροξένησε βαθυτάτην λύ-
πην.

Ἄλλὰ καὶ ἐν τῷ φιλῆματι ἐκεῖνῳ δὲν εἶχον τὴν
ἠδονὴν τὴν ὁποῖαν προσδοκῶν. Ἐν τῇ ψυχῇ μου, ἐν
τῇ καρδίᾳ μου διεγύθη αἰφῶς ἄπειρος πικρία.

Ο άρχιστράτηγος των άγγλικών δυνάμεων της Νεκίου 'Αφρικής Σιρ Ρέδβαρ Μπούλλερ

Και τόρα, λέγε, τί συνέβαιναν εν τῇ γυναικείᾳ ἐκείνῃ καρδίᾳ ;

Τὸν παρετήρησα βαθύτατα ἐντός τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἐν τῇ ἀγγεῖνῃ αὐτῶν περιεργείᾳ ἐπέισθην ἅπασι ἔτι πόσω εἶσι πάντοτε ἀλλοεινὰ τὰ ζῶντα λείψανα νεκροῦ ἔρωτος !

«Τί συνέβαινε ; τῷ εἶπον. Ἐνῷ σὺ ὀμίλεις τῇ λατρευτῇ κόρῃ περὶ τῆς ἀποικιομένης ἐποχῆς τῶν πρώτων ὥρων τῆς γνωριμίας σου, ἐνῷ σὺ μετὰ τῆς ἀπειροῦ μελαγχολίας τὴν ἴσκιον ἐνέχει ὁ ἀτυχῆς ἔρωσ, ἐξέθετες πρὸ αὐτῆς τὸν χλιδῶντα πλοῦτον τῆς ἐκλειψάσης συμποθείας σου, καὶ ἐτέλεις οὕτω πενθίμως τὸ θλιβερόν μνημόσυνον τῆς ἀποικιομένης ἐσσεὶ ἀγάπης σου, αὐτῆ, καίτοι ἀγαλμάτινος, ὡς λέγεις δὲν ἦτο ὁμοῦ καὶ ἐκ μαρμάρου. Ὑπὸ τὸν ἥμερον, τὸν βαθὺν τόνον τῆς φωνῆς σου, ὁ ἐγχρωμος φωτισμὸς τοῦ θαλάμου ἐχάνετο, οὐδ' ἤκουετο πλέον δι' αὐτὴν τῶν τετραγύρων ἢ εὐφρόνους τύρβῃ. Ἐν τῷ ζωντανωτέρῳ βάθει τῆς μνήμης τῆς ἠπλοῦτο αἰφνης τὸ γλαυκὸν φῶς τῆς σελήνης. Ἐν τοῖς διαλογισμοῖς, ἐν τοῖς αἰσθημασι διαισέδουν ἡ γλαυκὴ αὐτοῦ ἡμερότης. Ἐπανέζη αἰφνης ἡ περιπαθῆς κόρη τὰς ἐσπερινὰς ὥρας τοῦ ἐξώστου, τὰς μυστικὰς, τὰς σιωπηλὰς, τὰς μεού-

σας ἀπαλάς. Ἐπανέζη τὴν ἀποικιομένην ἐποχὴν καὶ ἐν ταῖς μυκιστάταις τῆς καρδίας τῆς πτυχῆς διεγέστο ἀπείρους γλυκεῖα ταραχῆ. Ἦτο ἡ ταραχὴ ἢ πληρούσα τὴν καρδίαν τῆς δταν ἐγεννᾶτο ἐν ταῖς μυστικαῖς ἐκλειψάσεως τῆς ἐσπερινῆς σιωπῆς ὁ ἔρωσ σου, κυανοῦ, ἀόριστος, ἡδύς, τρυφερός. Ὑπὸ τὴν ἀπείρους συγκεινημένην ἐκμυστήρευσίν σου ἀνεμνήσκετο τοῦ ὄνειρου ὅπερ ἐθώπεσεν αὐτὴν οἱ λογισμοὶ τῆς ν' ἀγαπηθῆ παρὰ σοῦ, ὅπερ ἐθώπευσαν διακωῶς ἐνῷ ἔδλεπε τὸ κυανεῦσσο βλέμμα ἐστυλωμένον ἐπιρὸνως ἐπὶ τῶν κυανῶν τῆς ὀφθαλμῶν. Καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἀντιπαρήρχοντο καὶ αὐτῆς ἐν ἡδέϊα ἐκστάσει αἱ ὥραι αἱ ἐσπερινῆς, αἱ ὥραι αἱ ὀλοκίαντοι, αἱ ὥραι τῆς σιγῆς, καθ' ἃς ἐκ τῶν ἀκτίνων τῆς σελήνης, ἐκ τῆς σιγῆς, ἐκ τῶν κυανῶν σου θλεμμάτων ἐγεννᾶτο ὁ ἔρωσ σου κυανοῦ, ἀόριστος, ἰδανικός, τρυφερώτατος.

Τὴν γοητείαν τῆς ἀναμνήσεως ταύτης διέλυσαν ἀπτόμως αἱ τελευταῖαι φιλοφρονήσεις, τὸ μόνον σου φίλημα. Καὶ ἤθελες νὰ μὴ δακρύσῃ ἢ ποθῆσῃσ τὸν ἔρωτά σου δταν σ' ἔδλεπεν ἐπιζητοῦντα μόνον τὰ χεῖλη τῆς. Ἡ γλυκεῖα κόρη σὲ ἤγάπα ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, σὲ ἤγάπα δταν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χειροῦ ἤκουε τὸν μελαγχολικὸν τόνον τῆς φωνῆς σου.

— «Μὴ ἡγάπα ! Σοβαρὸς λέγεις, ὅτι μὴ ἡγάπα!

— «Μὴ συγκινησῆαι ματαίως... Καλῶς ἐπραξες καὶ ἀνεχώρησες. Ἡ γυνὴ αὐτῆ εἶτε ἐκουσίως εἰτακω- εῖως παρέβη τὴν πίστιν ἢν ὤφειλε πρὸς τὴν ἰδανικότητα τοῦ πρώτου αὐτῆς αἰσθηματος. Ἡ παράβασις αὐτῆ ἐγνωσθη παρὰ σοῦ. Καὶ τοῦτο ἴδιον εἶνε οὐσιώδες καθίσσον τὸ παρ' ἡμῶν ἀγνωσόμενον δὲν ὑπάρχει, οὐδέποτε ἔλαβε χώραν. Γινώσκων τὰ τῆς ἀποδημίας ἐκείνης δὲ ἡδύνασο πλέον παρ' αὐτῆ νὰ εὕρῃς τὴν εὐτυχίαν. Πίν- τευσε ἐμὲ ὅστις ἠσθάνθη τὸσάκις εἰς τὰ μυκιστάτα- τ' ὄξυ ἄλγος τῆς μοιραίας ἀπιστίας τῆς γυναικῆς Τοῦ λοιποῦ, ἐν τῷ πρὸς τὴν γυναῖκα ταύτην ἔρω- σου, ἐν ταῖς ὀρηκτικαῖς περιπτώσεσιν, ἐν τοῖς θερμότε- ροις φιλήμασι θὰ ὑπῆρχον τὰ πάντα, καὶ ἡδονὴ καὶ ἀγανάκτησις καὶ ἰκανοποίησις τῆς προσβληθείσης ἀν- δρικής σου φιλοτιμίας καὶ ἄλγος, ἰδίως ἄλγος ἐπὶ τῶν τὰ πάντα, τὰ πάντα πλὴν τῆς ἀγάπης, πλὴν τοῦ ἰστροῦ, πλὴν τῆς ἀγαντοῦ τρυφερότητος. Δὲν ἐφίλη- εας σὺ χεῖλη, τὰ ὅποια ἔλεγον παραφόρος ας' ἀγαπῶ, ε' ἀγαπῶ, σὲ, σὲ καὶ μόνον, δὲν ἐφίλεις αὐτὰ μετὰ τῆς σκληρᾶς πεποιθήσεως ὅτι τὰ χεῖλη αὐτὰ χθὲς ἔτι ἐμῆθεν ἐξ ἔρωτος ἐπὶ ἄλλων χεῖλεων. Δὲν γνωρίζεις ποῖαν ἀπόγνωσιν ἐνέχει ἡ ἐκ τοῦ φιλήματος ἡδονὴν δταν ὀρθοῦται πρὸ σοῦ τὸ θλιβερόν αἰνίγμα τῆς ἀσυ- αισθητῶς ἀπιστοῦσης γυναικῆς, δταν αἰσθάνεσαι ὅτι ἡ γυνὴ αὐτῆ εἶνε εὐλακρινῆς ἐκπνεύουσα ἐξ ἀγάπης εἰς τὰ χεῖλη σου, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου εἶσαι πεπεισμένος ὅτι χθὲς ἔτι παρεῖχε τὰ χεῖλη τῆς εἰς ἄλλων. Πῶς θὰ ἤθελέ τις ἐν ταῖς ὥραις ταύταις καθ' ἃς αἱ γυναῖκες ἀρνούνται διὰ τῶν φοβερωτάτων ὄρκων πᾶσαν προτέραν παροχήν, νὰ παρέμενεν ἐπὶ τῶν χεῖλεων ὁ ῥυπος τῶν ἀνευ ἀγάπης δοθέντων φιλημάτων, νὰ παρέμενεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸ στίγμα τῶν ἀναισχύντων διαλογισμῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς σαρκίς, ὁ τύπος τῶν σικκιῶν καὶ ὀλο- θέρων περιπτύξεων. Μεθ' ὅποια ὀδυνηροῦ θριάμβου θὰ ἀπεδείκνυε τις ταῦτα πρὸς τὴν αἰωνίαν ψευδομένην, πρὸς τὴν ἀσυναίσθητον ἀπιστοῦσαν :

'Ἄλλ' ἐνθυμείσαι τὴν συνέχθειαν τῆς πικρᾶς ποιή- εως τοῦ Παλαμᾶ μας.

«Δροσάτα, μὴ χαρὰ,
Εἶν' ὅστερ' ἀπ' τὰ φλογερὰ
φιλὰ τὰ χεῖλη,
Τὸ στήθος, ἀνυπόταχτο, λευκὸ,
Τὸ σφιχταγκάλισμα δὲν δείχνει,
Κι' ἄτιμο ἂν κρύβῃ μυστικὸ
Τὸ μέτωπο, παρθετικὸ
Τὸ φῶς του ῥίχνει.

'Ἐπραξες καλῶς καὶ ἀπεσύρθης. Θὰ ἦσο πολὺ εὐ- ετυχῆς ἐν τῇ εὐτυχίᾳ σου...
Διέκοψα τὴν ἀνάλυσίν μου. Ἐπὶ τῆς παρεΐας τοῦ φίλου μου ἐκυλίετο ἐν δάκρυ.

ΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙ
ΜΕ
30 ΠΕΝΤΑΡΑΙΣ 30
γίνεσθε συνδρομηταὶ δι' ἓνα
μῆ.α εἰς τὴν πρωινήν
ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

ΒΙΚΗΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΛΕΥΚΩΜΑ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
«ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ» ΚΑΙ «ΕΣΤΙΑΣ»

Μὲ 24 δραχμὰς, διδομένης ἀνὰ 50 λεπτὰ ἡμέρας
παρ' ἡμέρας, ἀποκταῖτε τὸ πολυτελές τεσσον κόσμημα
αἰθουῶν καὶ γραφείων.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΑΝΣΒΑΛ

Κατασκευὴ θολωτῆς καλύβης τῶν Μαύρων εἰς συνοικισμὸν ἀρτίπαγῆ.

Πολεμὸν συμβούλιον τῶν Ἀγγλῶν τῶν Μαύρων ἐξυβεν καλύβης Ζουλοῦ Ἰθαγενοῦς

Μαῦραι τῆς φυλῆς Μισούτλανδ, ἐκ φωτογραφίας ληφθείσης εἰς τὴν Κιμπερλέυ

